

24.4.58, יום ח'

בשלוש באתי לאיצטדיון המחדש. הצבא כבר היה ערוך. בן צבי פסק
פסקו. אני דיברתי קצרות, והצבא עבר לפני במת התצדעת ויצא מהאיצטדיון
למצעד של חמשה קילומטר. צעדת הצבא הייתה מצוינה. זוכרני כיצד בפנים
הראשונות לא ידעו בחורינינו לצעוד. הפעם הייתה הצעדה מופתית - ורבת
רושם. הכל עבר בשלום.

בערב נוכחתי באוניברסיטה בחלוקת פרסי ישראל, ודיברתי קצרות
אחרי פתיחת ארן, אולם באמצע הייתי נאלץ לעזוב כי בעשר וחצי בערב הייתי
צריך לשוחח ברדיו טלפון עם טרומן ~~אמאמטו~~ שהשתתף בחגיגת העשור במילדלסיה.
שמעתי היטב דברי הסנטור ליחמן, הנשיא לשעבר טרומן ודברי אבן. גם
דברי נשמעו היטב במילדלסיה, כי טרומן בסוף דברי אמר שהוא נרגש ממה
שמע. הדברים גם נקלטו בקול ישראל, וברבע אחרי אש אחת עשרה נשמעו
בקול ישראל - דברי מילדלסיה ודברי ירושלים.

היום עבר בשקט - ובשמחה עטמית גדולה בכל רחבי הארץ. היה זה
חג סטש. שם העם נכל' מסיבותיו ובכל שדרותיו וחוביו.

25.4.58, יום ו'

ירדתי בבוקר לחל-אביב.

- אח"צ בא אצלי איסר. מסר העדות החדשה של הסוכן לאולסן. אין
ערות זו מסנה מסקנותיו כיחס ללבון, מוסיפים לחקור הסוכן, והחקירה

מסתיים בעוד שבועות אחדים, איסר הציע לי לדבר עם אולשן, אבל הרבר לא

נראה לי. עד היום לא גסיחי לעמוד על חקר המכשול המצרי, ולא אחרים גם

להבא.